

תוכן הדרשות נגד הבחירות לכנסת המינים מהר"מ שליט"א

פ' לך לך שנת תשמ"ט לפ"ק

ובפ' האזינו (דברים ל"ג, כ"ו) כתב ח"ל, גלותינו וכו' שאין לזה זכר בעמים ולא נחשב לעם ואומה כלל. וכד הקמח לרבינו בחיי ערך גאולה כ' עה"פ (מלאכי ג', ו') אני ה' לא שניתי, ח"ל, ולפי שנתחייבו ישראל כליה בעתאים ואי אפשר לכלותם, לכך גזר עליהם "הפיזור והשעבוד" בין האומות עכ"ל"ק.

והנה צורך לפני מאה שנה קמו כת אנשים כופרים גמורים בה' ובחורתו מחללי שבת פורקי עול והמליאו ענין חדש לפרוק עול הגלות בצרוע, ופירסמו צפה ובכתב שגרות ישראל צא משום שאין לוחמים בכה ובכלי זיין נגד הגוים, ה' ישמרנו מדברי כפירה כאלה, וזה לא נפל בלב יהודי שומר תו"מ מעולם, רק אח"כ המשיכו לצבות בניי לרעיון העמא שלהם, וכמו שהיה בכל כיתות וסוג אפיקורסות מעולם, שבהמשך הזמן יש שנתפסים לרעיונם ע"י אמלעים שונים, וזהו ענין הנסיונות והבירורים שיש בקרב ישראל, וכמש"כ המהרש"צ על ענין הליונות שא"א ליהודי שומר תו"מ שיקבל לורה כזו לפרוק עול הגלות כי זהו נגד אמונתם ותקוותם של ישראל. וצ"י דברי שאל להגאון ר' יוסף שאל נאטעמזאהן צפ"י שמות כ' צזה"ל, שזה מעצמי בניי אשר כן הושם עליהם לחק מפי הצורא אשר לא ימרדו במלכס וכו' ומקבלים עליהם עול מלכות והגלות באהבה וכו', כי באמת בניי לריבויים וכו' היה צידס ללחוס צעד נפשס, ובפרט אחרי

א) כתיב בתוכ"ק (דברים ל', א') ויהי כי יצואו עליך וגו', והשבות אל לצבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלהיך שמה, ושבת עד ה' אלהיך וגו' בכל לצבך ובכל נפשך, ושז ה' אלהיך את שבותך וגו', ושז וקצנך וגו', וכי הרמז"ס (הלכות תשובה פרק ז' ה"ג ה"ב) אין ישראל נגאלין אלא בתשובה, וכבר הצעיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד נגאלין וכו', ואיתא ברמז"ן בתוכחה צפ"י בחקותי (ויקרא כ"ו, ע"ז), על הפסוק ואף אני אעשה זאת לכם), שאחר חורבן בית ראשון היה זמן קצוב להגלות וע"ז מרמז התוכחה דשס, ושס כתיב אז יכנע לצבס הערל, וע"כ כשחזרו היו מתוודין ומתחרטין על עוונותיהם, אבל אחר חורבן בית שני לא היה זמן קצוב, ותלוי דוקא בתשובה שלימה, עיי"ש, וכמבואר בפסוקים הנ"ל שכי בכל לצבך. והנה זה היה פשוט וצרור אצל כל ישראל בכל המשך זמן הגלות והגלות הוא גזירה מהשי"ת לעובתן של ישראל עד שישונו בתשובה.

והנה ענין הגלות שנגזר על ישראל מהשי"ת הוא, שלא יהיה לישראל מלכות מיוחדת רק שנהיה משועבדים תחת מלכי ארוב"ע, ושנהיה מפוזר בכל כנפות הארץ, וכמו שכתב הרמז"ן (פ' לך לך ע"ו, י"ב) ח"ל, כשהקצ"ה כרת עמו ברית לתת הארץ לזרעו לאחזת עולם אמר לו כמשייר צמתנתו שארצע מלכות "ישתעבדו צבניו וימשלו בארצס", עכ"ל.

זב"ר המדינה הלינונית היא פרי מאפיקורסים שהמליאו ענין של כפירה ומרידה בגזירת השי"ת, וזהו אחד מהעיקרים באיסור הבחירות, אף שיש הרבה איסורים חמורים ונוראים ואין לשקול אחיזו חמור יותר, מ"מ זהו דבר עיקרי שכל ענין הבחירות הוא, שזוהרים אנשים שיהיה להם כח מלוכה וממשלה, וממליאים פריקת עול הגלות וכפירה ומרידה בשי"ת ובתורתו הקדושה.

(ב) ויש מזלזלים בדברי הכל ורעות רוח שאין זה דחיקת הקץ ופריקת עול הגלות, יען שיש עדיין לרות וגלות רוחני, וכל זה הוא הכל, דהרי פירוש המלות של גלות הוא להיות משועבד תחת יד מלכי אוב"ע, וכרמז"ן הנ"ל שכי' וימשלו בארצם, שהממשלה יהיה להאוב"ע, וכרמז"ם (בספר המלות שורש י"ד ד"ה ועתה) כי צזה"ל, הנבואה "והמלכות" כזר נסתלקו ממנו עד שנסיר מן העוונות, ע"כ. ומבואר שהמלכות צטל עד שנעשה תשובה.

גם צפסוקים הנ"ל מבואר שאחר שיתקיים ושצת עד ה' אלהיך, יתקיים ושצ ה' אלהיך את שצותך, ותיצת שצותך הפי', שעכשיו אנו צשצי צענין המלכות, ואין לנו כח עלמי של מלוכה רק אנו משועבדים תחת יד אחרים, וזה יתצעל רק צהקדם של עשיית תשובה, ואין צין עוב"ז לימות המשיח אלא שעצוד מלכויות צלצד כמש"א חז"ל (צרכות ל"ד ע"ב), וכרמז"ם (הלי מלכים פרק י"ב הלי צ', והלי תשובה פרק ע' הלי צ'), וזהו עיקר ענין ההשתנות צפשעות צין הגלות להגאולה,

כי גם שם עשו צהם שונאיהם כרלונם והיו שוחטין ק"ן ילדים צכל יום וכו', ורק כי היו אסירי התקופה כי יוסף אמר להם צעת מותו (שמות י"ג, י"ט) פקוד יפקד אלהים אתכם, והיינו כי לא יעשו דבר רק שכי' יפקוד אותם והם שמרו הצוואה וכו', עיי"ש באריכות דבריו כי הוא ממש נגד עצע צני ישראל לפרוק עול הגלות.

זב"ר הגלות אינו התלוי צדרכי העצע ואינו נמסר לצשר ודס כלל, רק הוא צהשגחה מיוחדת, והאפיקורסים פירסמו שהגויס הם היו עיקר הגורם על לרות ישראל, וח"ו מכפירה כזו, הרי כתוצ צירמיה (א', ע"ו) כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות לפונה וכו', שהשי"ת אמר שהוא קורא הגויס לשעבד צישראל, וצישעי' (י', ה') הוי אשור שצט אפי, ועי' צאצרבנאל צספרו משמיע ישועה וז"ל, הגויס וכו' הגלו את ישראל ניתן להם הכח והיכולת והצלחה מהשי"ת להיותם שצטי אפו, עכ"ל. ועי' רמז"ן האזינו (ל"ב, כ"ו) וז"ל, ויזכור כי הם עצדיו שעמדו לו צגלותי כעצדי' לסצול הצרות והשעצוד, עכ"ל. וזה פשוט שישראל שהם עמו ונחלתו של השי"ת כמש"כ (דצרים י"ד, א') צניס אתם להי' אלהיכם, והיאך אפשר שהגויס יכולים לשעצדם, הרי השי"ת צרה וצורה הכל ומנהיג הכל צהשגחתו ית', ותכלית הצריאה הם ישראל, וכי הם יכולים להתערב צהנהגת השי"ת את ישראל, וכמבואר להדיא צכל התנ"ך, וצתוכחה ג"כ כתיב (ויקרא כ"ו, כ"ח) ויסרתי אתכם, ומי שחושב היפק זה הוא נתפס למינות ה' ישמרינו.

שעד זמן הקץ לנו מוכרחין לסבול הגלות. גם הרי יש עונש חמור על דחיקת הקץ, וכי זהו רק על רגע הראשון ואח"כ נפסק העצירה, וצנן כוזבא שנמשכה מלכותו ונענשו, וכי יש הו"א שהעצירה הי' רק בהתחלה וע"ז היה העונש, וצחמלע הי' הפסק והיה בהיתר, וכל זה הצל, והוא פשוע שענין דחיקת הקץ הוא דבר שיכול להיות נמשך, וכל הכמשך הוא מרידה ב' ובתורתו הק'.

ג) ערס נתחיל לדבר צפרעיות מענין הבחירות, נקדים שיש שרונים לעשות רושם שאלו שאין הולכים לבחירות הוא מפני ענין מפלגה ופארטיי, וכמו שיש אללס הרצה פארטייען, כגון מזרחי, אגודה ועוד, כן יש עדה החרדית, סאטמאר וכו', ח"ו לומר כן, לא תהא תורה שלימה שלנו כשיחה צעלה שלהם, שהרי דנין כאן על איסורים חמורים של ע"ז ג"ע ושפ"ד, ומלצד גוף המדינה שהוא ענין כפירה כנ"ל, עוד משתתפים בחיבור עלום לכל תועבות הי' ישמרינו. וידוע שהגאון ר' חיים צריסקער זל"ל כשרנו שיתחבר אל האגודה התנה כמה תנאים (ולא נתקיימו) ואחד מהם היה שלא יהיה מפלגה, גם עשה הרחקות שלא יצאו לידי כך כידוע. והגאון ר' אלחנן וואסערמאן זל"ל כי שענין מפלגה הוא ענין ע"ז, ושפך מרורות על זה דיבודי יש לו שעצוד אחד להשי"ת ולתורתו הקדושה כמו שהיה מיום נתינת התורה עד עכשיו שהתינוקות והבחורים מתגדלים בזה, שכל דבר שעושים לריק להיות על פי התורה צתמימות גדול, וכשיש ספק עושין שאלת חכם, וזהו השעצוד היחידי שיש, וענין מפלגה ופארטיי הוא שעצוד לדדי.

אף שצוודאי יהיה מלאכה הארץ דעה, הצל הפסוקים מענין הגלות שנגזר על ישראל, וודאי הכוונה צפשעות על ענין שעצוד מלכות, וזה א"א לפרוק צכח והוא נגד האמונה, ואין לשצש להוליא דברים פשוטים מפשעותם ולפרשם היפוך המצואר צפסוקים עלמס וצדצרי הראשונים.

ומבואר צמד"ר (אסתר א', י"ג) כתיב (תהלים כ"ב, כ"ט) כי להי המלוכה וכו', אלא לשעבר היתה מלוכה בישראל, כיון שחטאו ניטלה מלכות מהם וניתנה לאו"ה וכו', למחר כשישראל עושין תשובה, הקדוש צרוך הוא נוטלה מעוצדי כוכבים ומחזירה להם בישראל, אימתי, ועלו מושיעים צהר ליון (עוצדיה א', כ"א), ע"כ. וצמד"ר (צ"ר מ"ד, י"ח) ידוע שאני מפזרן, חדע שאני מכנסן, ידוע שאני ממשכנן, חדע שאני פורקן, ידוע שאני משעצדן חדע שאני גואלן, ע"כ. וזהו מכון נגד השלוש שצעות אשר עיקרם הוא שלא לפרוק עול הגלות באיזה לורה שיהיה, ואין להאריך בזה. הצל עכ"פ מצואר שענין הגלות הוא השעצוד והפיזור, וצדצרי שיצוש כאלו יכולין ח"ו לעקור כל התורה.

עוד שמעתי שהמליאו שעות והצל, דאחר שכבר יש המדינה אין שייך דחיקת הקץ, ואין כדאי לטפל צדצרי רוח כאלו, דזה פשוע שכל דבר שנמשך ועושין אותו צקציעות, אס הוא נגד התורה אסור להמשיכו, וצפרע צענין של כפירה צגזירת השי"ת שנהיה צגלות כמצואר צפסוקים, וכי היאך יכול זאת להתצטל צשציל שהתחילו, הרי יש גזירה על הגלות עד שנשוב, והשי"ת יגאלינו, וכי צשציל שהתחילו יכולין לצטל מה שכתוב צתורה

את השקר, ע"כ התחילו באופן אחר ע"י שוחד ביתר שאת, וזה המשכה עצמיית ע"י שאוכלין משולחנם ודריס בצתיכם דכיינו הישיבות והבתי חינוך, ועוד בהרבה אופנים, ועי"ז נעשים לגוף אחד עמכם, וכאמרם ז"ל שוחד שהוא חד, ואינו דומה לשוחד רוחני שהוא תלוי בהשכל ובהמשך הזמן רואים שהוא שקר, דשוחד גשמי היא חיבור עלמי הן בדרך סגולה כמש"כ כל הספכה"ק, ובאגרא דכלה פי שופטים כתב צוה דברים נוראים, והן בדרך העצב נמשכים מאוד אחר שוחד ממון והנאה.

וחזן מזה, גוף ענין המלוכה הוא נגיעה עלומה ושוחד גדול, וכדאיתא בסנהדרין (י"א ע"א) מלך לא דן ולא דנין אותו עבור המעשה שכצשו, פניהם מחמת אימת המלכות, עי"ש, ואף עשיר אלס בעיר איתא בפוסקים דיש חשש נטיית הדעת אליו, וזהו עצב שאין רואים להיות נפרד מהמלכות שדריס זה. וכבר שמעתי בפירוש צ"ש איזה מנהיגים שלהם שלריכין להתחשב עם המליחות, וש"א לא לציבור או לקהילה להיות נפרד לגמרי מן הממשלה, והיאך יכולים לררף דעתם צוה בענין הבחירות שהוא נוגע לעלם התחצרות או פירוד מהמלכות שלהם. ועיין בספכה"ק ויואל משה בסופו מש"כ דברים צרורים צה.

ה) והנה עלם הבחירות מלכד פריקת עול בגלות שיש צה שהוא מרידה צה, עוד יש צה איסור חמור מלד השתתפות בכל מעשיהם, וכמו בעדות שכל מי שמשחתף נידון עמו, וכאן הוא עוד יותר, שכל החוקים נעשים דייקא ע"י שיש צירוף של כל הק"כ אנשים שם, ושם צכנסת

וחמה תמה אקרא הרי הרבה מאלו שמתירין והולכין להבחירות הם נגררין ביותר אחר הג' ר' חיים ור' אלחנן ז"ל, ועושין כל עלדקאות ויכולין לעקור הרים על סצרת ר' חיים צמה שיישב הרמז"ם ועל דרך הלימוד שלו, וידוע דצדברי תורה זה צונה וזה סותר, וכאן דצדריס שהם חשצו לעיקרי הדת ומסרו נפשם על זה, צזה פונים כתף סוררת. ואין אנו מדברים מפארעיי ומפלגה צמדינה הציונית שהוא כפירה גמורה כנ"ל והוא שותפות לכל עוונות היותר חמורות, אשר ידוע לכל גדול ההתצדלות מרשעים שהיה אלל הג' ר' חיים והח"ת ז"ל ואלל כל הגדולים ממדינת ליטא, אלל ענין פארעיי צפ"ע היה אללס חמור וכנ"ל כמו ע"ז, ועכשיו נעשה אללס ביתר שאת ענין הפארעיי, וכמו שהם קוראים אותו "אונזערע".

ואצ"ינו אינו ח"ו שום ענין של מפלגה, רק אנו רואים לעשות מה שמלווה עלינו מפי השי"ת צתורתו הקדושה, וכפי הכרעת הראשונים וגדולי האחרונים.

ד) והנה ראשי הציונים צימים ההם כשהתחילו צרעיון העמא שלהם ורצו להמשיך לצצות צנ"י, נתלצשו צאינעלא רוחניות, ודיצרו מארץ ישראל, ולשון הקודש, ואהצת ישראל, ואהצת הארץ, ועוד דברים רוחניים, ובהמשך הזמן נתגלה היטיצ האיך שמעצירין על הדת רצצות מישראל, אשר לא היתה כזאת מעולם שיעמדו אנשים מצרע ישראל ויעמאו כ"כ ילדי צני ישראל ויעקרו אותם משורש הקדושה רח"ל, וע"כ לא היו יכולים להמשיך לצצות היראים דצדריס רוחניים הנ"ל, דהרי רואים צחוש

צית מדרש וישיבה שלומדים עם צחורים, וידוע שהרה"ק ר' ישכר דוב מצעלזא זי"ע לא רצה ליכנס להשלחן כל זמן שהיה שם רצ ממזרחי, ועד היכן נופלים היום שיכולים לכבד ראש הכופרים, וזזה מחנכין הדור החדש, ה' ישמרינו. עוד דוגמא, ענין הלייטונגטן שהם מלאים מינות וכפירה ועומאה, וצברעליגיעזע עיקר הגורם הוא צמה שמשחתפים צממסלה, שע"ז נגררים לכל ענין המדינה ועושין פשרות צהתוה"ק, וכמו שעושין הנליגים צכנסת ה' ישמרינו.

ובדרך אגב, הרי כבר הזכירו מאוד גדולי ישראל על ענין הלייטונגטן וצ'כער היאך שמקלקל ומשחית נקודת היהדות מאוד אלל כל אחד, והיאך יכולים לחנך צזה צית נאמן לה', וכתיב צירמיה (י"ז, א') חטאת יהודה כחוצה צעע צרזל צלפורן שמיר חרושה על לוח לצס, ואפשר לרמז עפ"י הידוע שכח הכתיבה הוא גדול מאוד ופועל מאוד על מי שקורא הדצר הנכתב, וכמש"כ הרמז"ס, וע"י שקורין צספרים חילוניים מתקלקל עומק הנפש ה' ישמרינו, וזהו חטאת יהודה, דהיינו ע"י שכתובה צעע צרזל צלייטונגטן וצ'כער, ע"י חרושה על לוח לצס. וכעת לריכין להזכיר גם על אלו שקורים עלמס יראים, ומלד אחד כתוצ דצרי תורה וצלד השני דצרי מינות. וכל הגורם לזה הוא הפארעיי צכנסת והשתתפות צמדינתס.

גם צלצא העמא שלהם אשר ידוע שכל מי שהוא שם הוא נתפס צעכ"ח לעומאה ולמינות ה' ישמרינו, שהוא מלא זימה, ואלל אלו שמשחתפים עמהם אין מניעה כ"כ מליילך צהצצא שלהם, ורק משום ציעול תורה מונעים א"ע, ומי שאינו מלליח

שלהם עושים חוקים של ע"ז ג"ע ושפ"ד כידוע. גם כבר נתפרסם הרצה דצרי מינות מה שנפלע מאלו שנקראים רעליגיעזע, שהם שלוחים מהאנשים שצוחרים אותם. גם צהתחלה לריכין לישצע שיהיו נאמנים לחוקי המדינה ה' ישמרינו, וזהו הודאה גמורה למינות וכפירה ח"ו, והכניסה עלמה לצית המינים הוא ציהרג ואל יעצור מפני שהוא אציזרייכו דע"ז. גם מה שאין מאצדים הע"ז הוא ציהרג ואל יעצור, וכל איסורים אלו הם על עלם מעשה הצחירות, שהוא שותפות צכל מעשיהם.

ולבד מזה, כמו שיש צקדושה אור ישר ואור חוזר, כן זה לעומת זה להצדיל צעומאה אין די צאר עד היכן הצחירות והפארעיי צכנסת משפיע על כל אלו שמשחתפים עלמס דיעות כוזבות ומעשים רעים נגד התורה. לדוגמא, ידוע שיש ישיבות מאלו שמשחתפים עם הממשלה וש"יכים עם איזה מפלגה צכנסת, שמעמידים ציוס חגס דגל הליוני, ותסמר שערות אנוש האיך שמראים שמחה והערצה להמדינה ושמתים על העמדת ממשלתם שהיא צעלמה מרידה צה', וידוע שצכח ממשלתם העצירו על הדת צכפיייה גדולה רצבות מישראל, וזה נמשך מיוס שהקימו מדינתם, וצזה הדגל שהוא אות שלהם, ומאז היתה ישראל לגוי היה הצער היותר גדול צישראל אם ח"ו ילא מן הדת אפי' יחיד מישראל, אצל להראות שמחה על דצר כזה שהציו שמדיות מרובות כ"כ, צמקום שלומדים תורה ה' ישמרינו, זהו דצר שאין הדעת סובלתו, ועיקר הגורם הוא צמה שיש להם פארעיי צמדינתם ומקצלים מהם תמיכה ונמשכים אחריהם צכל הענינים. גם כבר היה א' שהציו ראש הכופרים צתוך

בלימוד או אם יש לו איזה זמן פנוי אין האיסור חמור אללו, והגורם לזה הוא ההתחזרות, ואלו שאין הולכין להבחירות אין שייך אפ"י אל ספק ח"ו מלדרוך התם, וכבר היו גדולים מהם שאמרו שמלואה לילך, והוא שפ"ד ממש, שעל סמך סברת והכרעת אפיקורסים וצעלי תלואה ישפך ח"ו דם מישראל, להבדיל במקום שהיה לריך סוכדרין ואורים ותומים, ומאדדין גופים ונפשות ציחד ע"י שנגררין אחריהם.

ו) והנה נעשה כעת רושם כאילו יש מחלוקת בין חסידים ומתנגדים, וזה מציא צהלה לנקוט לד, והרי זה דומה למשתתפים לאיזה עומאה של ע"ז ויש שאומרים שנועים לתלמידי צעש"ע, ויש שאומרים שנועים למתנגדים, וכי אפשר שיביה ליהודי כשר איזה שייכות עם מי שמשתתף לע"ז. וידוע שהגאון ר' אלחנן וואסערמאן ז"ל אמר כשרנו להשתתף באיזה אופן של בחירות לאיזה כת שלא היה כהוגן, ואמרו שאין משתתפים רק לאיזה ענין פרטי, ואמר כשהולכים על הר שהוא גליעשיג נופלים עד למטה. ואין לשער גודל הזכירות שהזכירו על ההתרחקות מרשעים.

וזה לא זמן כציר ראיתי איזה עלים וכי על השער קונטרס אהבת ישראל, ומלקט מספרי תלמידי צעש"ע"ק זי"ע ענין אהבת ישראל, ותוכן הדברים מה שרואה לברר הוא שלפי תלמידי הצעש"ע"ק זי"ע לריכין לאהוב כל רשע ופורק עול, ה' ישמרינו מדברי חירוף וגידוף כאלה, וכי תלמידי הצעש"ע"ק זי"ע עשו ח"ו דבר נגד המצואר בכל התורה וכל דברי חז"ל, הרי הוא תקנת חז"ל להתפלל בכל

יום על המינים שיכרתו. ועיין צפרי עץ להרה"ק ר' מענדעלע מוויטעפסק זי"ע צפי שופטים שמדבר שם מאהבת ישראל, וכי דבוודאי על האפיקורסים מלואה לשנאותם. וצתפארת שלמה פי דברים הביא מהקדושת לוי שמי שהתגבר על הילר הרע, הוא שוגא כל כך הרשעים עד שמתפלל שיכרתו. ובזרע קודש פי מלורע כתב ג"כ כעין זה, ובצאר מים חיים פי וירא ציאר להדיח שמי שחועא מחמת שאין יכול להתגבר על הילר, ע"ז יש להתפלל שישוב, אצל אלו שחועאין בזדון, ובכוונה פורקין עול, ע"ז נאמר (תהלים י"ב, ד') יכרת ה' כל שפתי חלקות. ובספרי החוזה מלוצלין איתא בפירוש שמי שאהב הרשעים צא לכל מדות רעות. הבאתי רק קלת, וכל הספ"ק מלאים מזה על גודל חיוצ התרחקות מרשעים. וכ"ז, נאמר על סתם ההתחזרות שלא לדבר עמהם ושלא יהיה לו שייכות עמהם, אצל באופן זה של הבחירות להתקשר עמהם בקשר אמין באופן שכל ההנהגה נעשה צחותפות, ע"ז לא עלתה על לב אדם שיביה היתר, דהרי נעשים שותפים בכל הדברים.

ובעת בגודל הבהלה אללם המליאו סברא שגם מאלו שאסרו מקדם, אפשר שהיו מתירין עכשיו. הנה עיקר האיסור צשציל התחזרות צשלטון וצכל מעשיהם, היאך יכול להשתנות, וכי צשציל דקודם היו אומרים שיכולין להשיג איזה ענינים הנוגעים להדת חוץ מממון, ועכשיו כבר פשוט שכל הענין הוא רק ממון, וכי זה יגרום היתר ח"ו, או צשציל המחלוקת ונלחון השורה ציניהם, זה יעשה שינוי, הרי אדרבה ידוע היעיב לכל, שגם המנהיגים שלהם לחמו צכל כוחם שלא להשתתף

עוד רגע אדבר בענין הבחירות, כבר נתבאר שאין לצרף כל אלו שיש להם שוחד מעלם הממשלה וכל אלו שמקבלים ממון וכבוד, לצד מזה יש עוד נקודה, דברי אחד מראשי המנהיגים שלהם אמר בפירוש בהספידו על רביה"ק זי"ע שלא היה אף אחד בעולם שהיה לו צהירות בענין הליונות כמו האדמו"ר מסאטמאר ז"ל, ועלובה עיסה שנחתומה מעיד עליה (צ"ר ל"ד, י"ב) שהם אינם מצויים היעני בענין, והיאך יכולים להזדקק לדעתם.

ויש שאין מתצוננים היעני צמעטיהם, וסוצרים מה יהיה אם אשליך פתקא או לא אשליך אינני עושה עסק מזה, הדבר יעבור והוא רק על רגע, אבל לריכין לידע גדול האחריות מה שלריכין ליתן דין וחשבון על זה, והרי זה דומה למי שמשתחוה לאלם ועושה מזה כאילו אינו דבר עיקרי, וידוע שצביל עוונות החמורות שהם ציבור ואל יעבור עיקר נקודת היהדות תלוי בהם, ומשום הכי לריכין למסור נפש ע"ז, וצאיסור הבחירות כרוך השלש חמורות ועיניי כפירה הנ"ל, וצזה הרגע שנוטלין חלק בה, כורתין א"ע משורש הקדושה הי ישמרינו.

ומבואר צירמי שטען לימוד זכות שישראל שומעין לנציאי השקר, וע"ז השיב השי"ת שאינו תירון, משום דבע"ז אין לטעות בשום אופן, וכ"א יש לו אחריות על עצמו ועל בני ציתו, ונא להתצונן שרצונו הקדוש זי"ע וכל הגדולים שצח"ל ואר"י עמו שאסרו הבחירות הם נתנו טעם לדבר וציררו הרבה איסורים חמורים שיש צדבר צלי שום נגיעה חילונית, ויתצונן גדול הנגיעה שיש לאחרים צזה, ואין אומרים

עמהם צאופן הנקרא קאחליניע, וזה כבר נכתב מהם צאר היעני, ורק עכשיו צגדו בהם והתחילו גם צזה. וצאמת אין זה שום נפק"מ, דצכל אופן שמשתתפים צהכנסת שלהם הרי נעשים שותפים צהממשלה וצחוקותיה, והבערה צזה הוא רק לידע עד היכן יכולים להפוך הקערה על פיה ועד היכן השקר גוצר, הי ירחם.

ז) כחיז (מלאכי ג', ו') אני הי לא שנית ואתם בני יעקב לא כליתם, ויש שצועה מהשי"ת שלא יעזוב את ישראל ולעולם יהיה צקרצ ישראל יהודים עם אמונה שלימה ודעה צלולה, ואין להתחשב כלל צמה שרוצה דעלמא הולכים צדרכים מקולקלים, וכמו שכבר היה מקצם שלא היה אלא שלש מאות או שצעת אלפים שלא כרעו לצעל. וצדרך כלל זה העולם השפל נקרא רוצו רע, אבל העוצ הוא נלחי והנלחי הוא הרוב.

ובשנפת"ק רצונו הקדוש זי"ע היו הרבה שאמרו שהכל יהיה ח"ו נגרר אחר הליונות, אבל טעו טעות גדול, שצו דבר שא"א צשום אופן, וכדאיתא צמדרש אלהיהם של אלו לא מת. פע"א דצרתי עם אי שהיה נועה למזרחי, ואמר שצסאטמער מתחנכים אלפים ורצצות ילדים, וזה לי קורת רוח, שהסוף יהי שינעו להליונים. והיה זה לחוק גדול אללי, שלפי דעתו ושעותו סוצר קן, אבל האמת הוא, שצליעה"ר יש רצצות משפחות מישראל צחוי"ל שיש להם שנאה עמוקה מאוד לכל ענין הליונות, וצאמונה פשוטה צגזירת הגלות, והוא הנשמה של הכלל ישראל, וזה א"א להשתנות וכמש"כ ואתם בני יעקב לא כליתם.

ומרידה בגזירת השי"ת ומאחרין הגאולה, וזהו המכוון ואכלתם אותו בחפזון, שזשעה שאוכלין הקרבן פסח צבית וה"ה שאר מלואות ותפלות שטוסקין, לריך להיות בחפזון ולהשתוקק מאוד לקרב הגאולה, אבל כי לא בחפזון תלאו, דאין ללאת בפועל וח"ו לעשות איזה פעולות בעלם היליאה מן הגלות.

ושני דברים אלו הם יסודות הדת, א"י, להשתוקק על ציאת המשיח, והוא תקנת חז"ל להתפלל על זה בכל שמו"ע ג' פעמים ביום, ואין להתפטר ולומר שזה שייך ללדיקים, רק כל יהודי מחוייב לעורר א"ע על זה. צ"י, שלא לעשות ולהשתתף בשום ענין של יליאה מהגלות, ואם משתתפים ח"ו, זה ממילא מונע מלהרגיש בלב התקוה האמיתית, וכמ"ש המהרש"צ הנ"ל שזה נגד אמונתם (והוא כפירה) ונגד תקוותם, שהוא מנגד לתקוות כלב שיש לישראל בענין הגאולה.

והשי"ת יעזור בזכות אלו שאין נועלין חלק בצחירות צממשלתם ואין להם שייכות עם מרידה זו, ומרגישין בלב שנמסרין רק בידי הקב"ה, שהשי"ת יגאלינו גאולת עולם ע"י משיח לדקינו ויקויים (זכריה י"ג, צ"י) ואת רוח העומאה אעביר מן הארץ, ועשיתי את אשר צהוקי תלכו (יחזקאל ל"ו, כ"ז), ונגלה כבוד ה' (ישעיה מ', ה'), צב"א.

שום טעם צדצר חמור כזה. וה' ירחם ויפקח עינים ויסיר המסך מכלל ישראל לראות האמת הצרור צמהרה.

ח) ולסיוס הענין, איתא צמדרש מי פורע לכס ממלכות רביעית נטרונא, אל תאכלו ממנו נא, וע"י צבית רענן שבזכות שממתינים על הגאולה ואין לוקחין חירות קודם הזמן ממשיכין הגאולה, ולהיפוך ע"י שדוחקין הקץ ח"ו מאחרין הגאולה, וע"י חת"ם (שופעים), והכסצר הוא פשוט, דגלות הוא לורך הגאולה, וע"י הגאולה מזדככין ונעשים ראויים לגאולה, ואם פורקין עול הגלות ממילא מאחרים הגאולה ה' ישמרינו.

ובמסורה ואכלתם אותו בחפזון (שמות י"ב, י"א), כי לא בחפזון תלאו (ישעיה נ"ב, י"ב), ויש לפרש, דקרצן פסח הציא הגאולה כדאיתא על הפסוק ואראך מתצוססת צדמיק, וענין הגאולה תלוי צמה שמשתוקקין ומתפללין על הגאולה ובצטחון חזק ותוקף האמונה, ע"כ הקרבן פסח היה מלוח לאכלו מתניכס חגורים נעליכס. צרגליכס, הכל צבחינת צטחון והשתוקקות ליגאל ע"י השי"ת. וידוע שצדצר שמשתוקקין עליו הרצה אס יכולין לעשות פעולה עושין, אבל כאן צענין הגאולה אף שצריכין להשתוקק מאוד עליו, מ"מ ח"ו לעשות איזה פעולה הוא כפירה

